

вещте или индустриалецът, б) число, количеството, мѣрката или тежкостта на стоката, в) мѣстото или страната, гдѣто е направена или произведена стоката; г) начинът на правенето или произведението на стоката; и д) материята, отъ която тя е направена или произведена.

Чл. 2. Правото за употребление, като марка, държавния гербъ може да се даде само на производители, които сж добили първо награда на нѣкое изложение. Въ тоя случай търговеца или индустриалеца притуря, около тоя гербъ, знакове, които да го отличаватъ отъ герба на другитѣ лица, които сж добили сжщото право.

Чл. 3. Правото за употребление на една марка е свързано съ прѣдприятието, за което е тя поискана. Прѣкъсване прѣдприятието прѣкъсва и сжществуването на марката, съ прѣминаването прѣдприятието на друго лице прѣминава и марката.

Ако това лице не е нито съпругата на първото, нито неговитѣ малолѣтни наследници, тогава то е длъжно въ рѣстояние на три мѣсеци, да поиска отъ компетентната власть слѣдующието на марката за неговото прѣдприятие. Ако не направи това, марката се сѣмта за унищожена.

Чл. 4. Никой нѣма право да туря на своитѣ произведения, стоки или на тѣхната обвивка и пр. името, фирмата или марката на другъ търговецъ или индустриалецъ.

Чл. 5. Правото на употребление особена марка не е задължително, освѣтъ за ония прѣдмети, за които това задължение се налага отъ законитѣ.

Чл. 6. Който иска да си запази исклучително право върху една марка, той трѣбва да я поднесе на записване съгласно съ слѣдующитѣ опрѣделения.

Чл. 7. Въ Финансовото Отдѣление при Окр. Управление се държи единъ регистръ за записване на марки.

Желающия до си запази правото върху марката, която е избралъ, се отива до Окр. Управителъ съ прошение, при което туря на особенни листовѣ три рисунки отъ марката си.

ou de l'industriel; b) le nombre, la quantité, la mesure ou le poids de la marchandise; c) le lieu ou pays de production ou de fabrication de la marchandise; d) le mode de fabrication ou de la production de la marchandise, et e) la matière avec laquelle la marchandise a été fabriquée ou produite.

Art. 2. Le droit d'employer comme marque l'écusson de l'Etat ne peut être octroyé qu'aux industriels ayant obtenu le premier prix à quelque exposition. Dans ce cas l'industriel ou le négociant devra ajouter tout autour de l'écusson des signes spéciaux pour le faire distinguer de l'écusson d'autres personnes ayant obtenu la même faveur.

Art. 3. Le droit d'employer une marque est lié à l'entreprise pour laquelle cette marque est demandée. La cessation de l'entreprise entraîne la déchéance de la marque. En cas de transfert de l'entreprise à une autre personne la marque lui est transmise.

Si l'acquéreur n'est, ni la femme, ni les héritiers mineurs du premier concessionnaire, il est, dans ce cas, obligé de demander à l'autorité compétente et dans un délai de trois mois, l'autorisation de conserver la marque pour son entreprise. A défaut de cette formalité, la marque sera considérée comme déchuë.

Art. 4. Personne n'a le droit de faire figurer sur ses produits, marchandises ou sur leur enveloppe, etc. le nom, la firme ou la marque d'un autre commerçant ou industriel.

Art. 5. Le droit d'employer une marque spéciale n'est obligatoire que pour les articles pour lesquels cette obligation est imposée par les lois.

Art. 6. Celui qui désire se réserver l'usage exclusif d'une marque est tenu de la faire enregistrer conformément aux prescriptions suivantes.

Art. 7. Dans chaque préfecture, section des finances, sera tenu un registre pour l'inscription des marques.

La personne qui désire se réserver le droit de propriété sur une marque qu'elle a adoptée, devra adresser sa demande au préfet de district, en la faisant accompagner de la marque, en triple exemplaire.